

V utorok 12. mája 2009 v popoludňajších hodinách sa budova Pretória na Námestí Štefana Moyzesa v Banskej Bystrici stala svedkom pozoruhodnej udalosti – vernisáže výstavy **Architekt Guido Hoepfner 1868–1945**. Na organizácii Výstavy, ktorá potrvá do 14. júna 2009, sa spolupodieľali Banskobystrický samosprávny kraj, Fond výtvarných umení, Stredoslovenská galéria, Spolok architektov Slovenska a autor výstavy Maroš Semančík.

Úvodné slovo na vernisáži reінštalácie výstavy zaznelo v podaní riaditeľa Stredoslovenskej galérie v Banskej Bystrici Maroša Rovňáka a autora výstavy Maroša Semančíka, ktorý v skratke priblížil život a dielo architekta Guida Hoepfnera. Za spoluorganizátora výstavy – Spolok architektov Slovenska – sa prihovril jeho viceprezident pre stredoslovenský región Igor Teplan, ktorý ocenil, že architektonická výstava dostala priestor v galérii orientovanej tradične na iné formy výtvarného umenia. Vyslovil presvedčenie, že táto výstava je jednou zo zastávok na ceste k vybudovaniu múzea slovenskej architektúry, ktorá zatiaľ na slovenskej kultúrnej scéne chýba.

Výstava predstavuje reprezentatívny výber z celoživotného diela architekta Guida Hoepfnera. Obsahuje prierez jeho tvorbou prostredníctvom návrhov, projektov, dobových i súčasných fotografií. Obrazové materiály, slúžiace ako podklad na vytvorenie výstavy, pochádzajú z majetku 12 inštitúcií a súkromných zberateľov zo Slovenska a Maďarska. Materiály poskytli Archív Národnej banky Slovenska v Bratislave, Budapeštiansky mestský archív, Štátny archív v Levoči – pobočky v Levoči, v Poprade a v Spišskej Novej Vsi, Centrálna knižnica Technickej a ekonomickej univerzity v Budapešti, Budapeštianske historické múzeum – Kiscelli múzeum, Maďarské múzeum architektúry v Budapešti, Múzeum Štátnych lesov TANAPu v Tatranskej Lomnici, JUDr. Ján Gašpar z Košíc, Jozef Huber z Vyšných Hágov a Mgr. Maroš Semančík z Matiašoviec.

V roku 2008 uplynulo 140 rokov od narodenia architekta Guida Hoepfnera, rodáka zo Spišského Podhradia (*23. 8. 1868). Jeho životné osudy a architektonická tvorba doposiaľ prenikli medzi architektonickú verejnosť na Slovensku iba okrajovo, ale ani v Maďarsku, kde prežil celý svoj aktívny tvorivý život architekta, nie je veľmi známy, hoci svojou tvorbou obsiahol temer celé územie bývalého Uhorska.

Po absolvovaní Technickej univerzity v Budapešti sa Hoepfner usadil v hlavnom meste Uhorska, ale na svoj rodný kraj nikdy nezanevrel, svedkom čoho je rad významných stavieb, ktoré okolo roku 1900 projektoval na Spiši, najmä vo Vysokých Tatrách. Prvými veľkými architektonickými stavbami v Tatrách boli hotel Csákyho dom (teraz Tatra) (1898–1900) a Kúpeľný dom (teraz Centrál) (1901–1903) v Starom Smokovci. Najvýznamnejšiu realizáciu pre Vysoké Tatry predstavujú tri grandhotely, ktoré okrem prinesených architektonických a urbanistických kvalít posunuli na novú kvalitatívnu úroveň aj hotelové služby. Ide o Grandhotel v Starom Smokovci (1903–1904), Pallace Hotel (teraz Grandhotel Praha) v Tatranskej Lomnici (1903–1905, spolupráca s Györgyom) a Grandhotel (teraz Kriváň) na Štrbskom Plese (1904–1906, spolupráca s Györgyom). Ku Grandhotelu Kriváň navrhol polyfunkčný objekt kaviarne (naposledy Končistá) (1914–1917). Bol takisto autorom pôvodného plánu na hotel Hviezdoslav na Štrbskom Plese (1916–1918). Po vzniku novej Československej republiky bola rozostavaná stavba dokončená podľa projektu Aloisa M. Pinkasa (1884–?) a otvorená v roku 1923. Pre Starý Smokovec naprojektoval aj sanatórium Tatra, ktoré vzniklo prestavbou a prístavbami hotelov Scepusia a Csákyho dom (1916–1917). Navrhol tiež prvý rodinný penzión v Tatrách – Tatranský domov v Tatranskej Polianke (1912).

Guido Hoepfner zomrel na sklonku 2. svetovej vojny 26. februára 1945 vo veku 76 rokov v Budapešti a pochovaný je na Farkašrétskom cintoríne v Budapešti.

Podľa monografie Architekt Guido Hoepfner 1868–1945
Semančík Maroš, Vlastným nákladom, 2009
spracovala Ebra, Banská Bystrica 13. mája 2009